

AMENŢELE

Sibiu:

1. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

2. cu 15 cr. pe lună mai mult.

3. monarohie:

1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.

an 14 fl.

4. nănia şi strănătate:

an 20 franci, 1 an 40 franci.

5. fac numri plătinu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un şir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
a treia oară 5 cr.; şi timbru de 30 cr.

Redacţia şi Administraţia: Strada Măcelarilor Nr. 21.

Se prenumeră şi la poste şi la librării.

În Bucureşti

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35

Epistole nefrancate se refuă. — Manuscripte nu se inapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

MEMORANDUL

ROMÂNILOR DIN TRANSILVANIA ŞI UNGARIA

CĂTRĂ

MAIESTATEA SA IMPERIALĂ ŞI REGALĂ APOSTOLICĂ

FRANCISC IOSIF I.,

RAT AL AUSTRIEI, REGE APOSTOLIC AL UNGARIEI, REGE AL BOEMIEI, DALMAŢIEI, CROAŢIEI, SLAVONIEI, GALIŢIEI, LODOMERIEI ŞI ILIRIEI, ARCHIDUCE AL AUSTRIEI,
 E DUCE AL CRACOVIEI, DUCE AL LORENEI, SALISBURGULUI, STIRIEI, CARINTIEI, CARNEOLIEI, BUCOVINEI, SILESIEI-SUPERIOARE ŞI INFERIOARE, MARE PRINCEPE AL
 TRANSILVANIEI, MARCGRAF AL MORAVIEI, COMITE PRINCIAR AL HABSBUGULUI ŞI TIROLULUI etc. etc. etc.

(Urmare şi fine.)

Politică de stat, care atât în bazele ei, cât şi în scopul ei final e greşită, nu poate să fie decât desastroasă atât pentru cei-ce stăruie în ea, cât şi pentru patrie şi Tron. Diametral opusă
 mar şi negând constituţionalismul liberal şi adevărat, politica aceasta trebuia neapărat să producă o generală nemulţumire, care poate să fie înlăturată şi ascunsă un timp oare-care, dar'
 e înlăturată prin paliative, ci creşce pe infundate şi devine din zi în zi mai ameninţătoare.

gră înfrăţirea sinceră şi întemeiată pe respectarea reciprocă a intereselor de existenţă şi de dezvoltare naţională poate să ducă statul spre consolidarea internă şi spre fortificarea, dela care
 u lui în grelele timpuri, prin care trecem.

popor ungar, afară de Croaţia, care se bucură de autonomia ei, are o populaţiune de vre-o 13,200.000 suflete.

ape a patra parte din această populaţiune, vre-o trei milioane de suflete, sînt Români aşezaţi în masse compacte în vechia Transilvanie, în Banat, în Arad, Bihor, Sălajiu, Sătmar şi
 decă la hotarele orientale ale Monarhiei, pe ţermurul stîng al riului Tisa, în triumhiul dintre Tisa şi Murş şi între munţii mărginaşi ai Transilvaniei, pe un teritor de vre-o 134,630.54

fac 60—95% din întreaga populaţiune. E adevăr neîndoios, că ei se află aici şi că stăpînesc, ca proprietate privată ori comună, în aproape aceeaşi proporţiune pămîntul ţerii. E
 os, că muncesc pămîntul acesta şi jertfesc din roadele muncii lor, plătind fel de fel de dări, pentru susţinerea statului. E adevăr neîndoios că dau, ca oşteni, jertfă de sânge pentru

E adevăr neîndoios, dovedit prin miile de şcoale, pe care le-au înfiinţat şi le susţin din propriile lor mijloace, că ei au conştiinţă naţională şi nu vor să fie luaţi drept nisce indiviđi,
 popor deosebit, care are aspiraţiunile sale culturale.

er dovedit prin luptele, pe care le-au purtat în timpul secolelor trecute fără de răgaz şi prin silinţele ce 'şi-au dat se-'şi creeze o clasă conducătoare, că ei au conştiinţă despre importanţa
 afică şi politică, îşi cunosc drepturile şi ţin să fie trataţi întru toate deopotrivă cu celelalte popoare conlocuitoare, îndeosebi şi deopotrivă cu poporul maghiar.

ă aceste adevăruri, a le trece cu vederea, a le nesocoti, a nu voi să le scii, când ele se impun, este o gravă abatere dela cele mai elementare resoane de stat.

er dacă Românii n'ar avè nici un trecut istoric şi astfel nici o baze legitimă luata din trecutul milenar al statului pentru pretensiunile lor, chiar şi numai faptul, că ei sînt, voesc cu toată
 mult în anumite împregiurări, e destul motiv politic spre a determina pe ori-şi-care guvern să ţină seamă de interesele lor legitime. Cu atât mai virtos trebuie să se ţină seamă de aceste interese,

decît ca dreptul public al ţerii să nu fie dezvoltat contra tradiţiunilor seculare, ca să fie respectate drepturile odată câştigate de dînşii şi să li-se asigureze, ca unui popor odată recunoscut
 ratea de dezvoltare.

peceai poziţiune, ca Românii, o au şi concetăţenii nostri germani, precum şi cei slavi în statul ungar, aceleaşi resoane de stat cer, ca să se ţină seamă de interesele lor legitime.

mul inaugurat în anii 1866—1868 n'a ţinut seamă de aceste resoane de stat, şi astfel a fost peste putinţă şi realizarea dorinţei Maiestăţii Voastre de a vedè pe popoarele ce constituiesc
 poliglot ajune la o mai fericită împreună vieţuire. Din contră, după o vieată constituţională de douăzeci-şi-cinci de ani, spiritele sînt mai învrăjbite ca ori-şi-când şi lupta de rasă a fost
 premeditare.

minaţi de gânduri pornite din egoism naţional, ei cuprinşi de îngrijire patriotică am venit în faţa gloriosului Tron al Maiestăţii Voastre: calea, în care ne aflăm e tot cea aleasă de părinţii,
 unii nostri, care, plini de încredere în părinteasca purtare de grije şi în înţelepciunea providenţială a Împăratului lor, au vîrsat totdeauna cu inima veselă sângele lor pentru monarhie şi Tron.

şdînd nemulţumirea generală, de care sînt cuprinse toate straturile societăţii, şi greutăţile mari ale timpului, Românii au ţinut să caute mîngăiere şi îmbărbătare la Maiestatea Voastră,
 datorita de supuşi leali şi sinceri.

şi ca totdeauna, convinşi că numai prin o sinceră înfrăţire a popoarelor se poate asigura pacinica dezvoltare a patriei noastre, Românii stăruie în dorinţa, ca în formă legală şi prin concursul
 competenţi sistemul de guvernare să fie reformat în patria noastră astfel, ca să se asigureze drepturile odată câştigate şi să se ţină seamă de interesele legitime ale tuturor popoarelor ce
 ul ungar poliglot.

ăruiam deci şi de astă-dată asupra votului separat subşternut Maiestăţii Voastre din partea deputaţilor şi regaliştilor români din dieta ţinută la Cluj în Noemvrie 1865 şi tragem din nou
 nte a Maiestăţii Voastre asupra modului, cum s'au contopit Banatul şi așa numitele părţi adnexe.

nitatea monarhiei şi resoanele de stat, care militează pentru această unitate, precum şi adevăratele interese ale regatului ungar cer imperios, ca toate elementele compunătoare de stat să se
 imite şi dispuse a da sângele şi avutul lor pentru întărirea şi apărarea patriei comune, ear' aceasta nu e cu putinţă cîtă vreme drepturile naţionale nu sînt legal recunoscute şi respectate
 executivă.

ncercarea de a ajunge la consolidarea statului ungar prin asigurarea dominaţiunii exclusive a poporului maghiar s'a dovedit zadarnică şi după opintiri făcute în timp de un pătrar de secol.

umăr, nici prin cultură, nici prin prudenţă politică, poporul maghiar nu s'a ridicat la destulă superioritate, ca să poată conduce afacerile patriei comune el singur, fără sprigin din partea
 popoare, ba chiar în luptă cu ele. Ideea de a preface statul ungar poliglot, prin unificarea naţională a elementelor lui constitutive, într'unul naţional maghiar, s'a dovedit ca utopie

ă. Astfel actualul stat ungar se presentă ca o formaţiune, care nu are decît menirea de a susţine dominaţiunea maghiară cu ori-ce preţ, ajutând pe Maghiari să despoaie pe ceilalţi
 ai lor şi să facă din roadele muncii sîvîrşite de alţii un condannabil lux de aşedăminte naţionale maghiare, pe când alţii sînt lipsiţi de cele mai elementare înlesniri în lucrarea

ă.
 alutea Monarhiei, a patriei noastre mai restrînse, şi chiar a poporului maghiar îndeosebi cere să se pună capăt acestei stări de lucruri şi să se iee cît mai curînd iniţiativa pentru asocierea
 popoarelor, pentru-ca, adunaţi cu iubire şi cu încredere împregiurul Tronului, să emulăm cu toţii întru consolidarea şi fortificarea patriei comune.

astăzi, după-ce popoarele au fost învrăjbite prin o politică nesocotită şi îndărătnică, numai dela fireasca mijlocire a Maiestăţii Voastre se mai poate aştepta o asemenea schimbare salutară în
 stră comună.

Pătrunşi dar' de dorul păcii de atîta timp pierdute, îngrijaţi de soarta patriei şi plini de încredere în înţelepciunea şi în părinteasca sollicitudine a Maiestăţii Voastre, Românii se mîngăie cu
 că şi de astă-dată, ca în atîtea rînduri, se va adevări tradiţionala lor credinţă, că vindecarea relelor şi liniştirea inimilor tot dela Tron vine în cele din urmă, căci ale Monarhului sînt inimile
 sînt plenitudinea puterii.

Ai Maiestăţii Voastre cei mai credincioşi supuşi

etel designat de adunarea generală a reprezentanţilor tuturor alegătorilor români din Transilvania şi Ungaria pentru aşternerea memorandumului

Sibiu, 26 Martie 1892

Dr. Ioan Ratiu m. p.,
preşedinte.George Popp de Băsesi m. p.,
vicepreşedinte.Eugen Brote m. p.,
vicepreşedinte.Dr. Vasile Lucaciu m. p.,
secretar general.Septimiu Albini m. p.,
secretar.

Arma lor sfărmată!

De douăzeci și cinci de ani de când Maghiarii, stăpânitorii și asupritorii noștri, au pus mâna pe cârmă, au folosit cu o rară consecvență față de poporul român arma suspectării. „Irredenta română” e o invenție originală a Maghiarilor, și în toate timpurile acestui period, când Românii s'au mișcat, „irredenta română” a fost pusă în circulație pentru ca să ajungă în cercurile Curții și în străinătate.

Nici nu plecase deputațiunea română la Viena pentru a subterne Maiestății Sale Memorandumul, iarul englezesc „Standard”, precum știu deja cetitorii noștri, a pus în legătură „demonstrația intenționată, cu așa numita mișcare irredentistă între studenții din România”. Și drept dovadă, că Maghiarii sunt aceia, care au pus pe „Standard” la cale, vine guvernamentalul perciunat „Pester Lloyd”, și se pronunță într-un prim articol datat din 31 Maiu c. despre deputațiunea română în următorul mod:

„Și aici ne permitem a avisa la articolul nostru despre „Conferența Românilor la Sibiu”, publicat în numărul 20 al acestei foi din 23 Ianuarie a. c. Acolo am arătat pe temeiul împărțirilor autentice esența și caracterul acestei conferențe și am și între altele: „Conducătorii „Tribuniștilor” (adeacă ai ultraștilor români), o știu prea bine, că Maiestatea Sa nu va considera nici-o dată cererile lor nelegale și fi va respinge în mod energetic. Pentru acest caz ei s'au preparat. Rămâne acest pas al nostru ultim fără rezultat”, „mi-a declarat mie un „inițiat”, „atunci e o dovadă, că în Viena nu mai avem ce căuta și vom trebui să ne îndreptăm în altă parte”.

Și pentru această „dovadă” îi doare mai ales pe conducători; e vorba să se dovedească *ad oculos* mulțimii mari de popi și țărani români cu sentimente dinastice, înaintea cărora și astăzi „Împăratul din Viena” trece de unica întrupare a autorității statului, de la acest Împărat nu mai e nimic de sperat și de așteptat pentru „causa dreaptă” a Românilor.

Pe această strună s'a pregătit mai ales agitația mai recentă a irredentei române; slăbirea cea mai mare și extirparea sentimentelor de fidelitate și de alipire către dinastia domnitoare în poporul român din Ungaria și Transilvania formează, în ciuda tuturor asigurărilor de lealitate sau tocmai pentru acestea, născuțina principală a acestor agitatori mincinoși. Cetiți numai „Memorandumul” domnilor Lucaciu și Brote către „Kreuzzeitung” din Berlin! Sentimentele creștinesci monarchice ale Românilor și deosebita lor alipire către dinastia habsburgică, accentuate aci atât de mult, nu sunt decât frase ipocrite, pentru a pute denunța înaintea străinătății pe „Maghiarii și Ovreei” prefinși antimonarhici și necreștini drept „adversari principali” ai acestei dinastii și ai Austriei.

Cu cât se preamărește și se perorează aci în chip umflat această lealitate, cu atât mai cu efect are să se facă morala la poporul român vulgar, dîcându-i-se: „Vedeți voi, Români! cu toată credința și alipirea voastră către „Împărat și țeară” dovedită atât de des și atât de multe-ori accentuată, Maiestatea Sa nu v'a primit în Hofburg-ul seu din Viena; nu v'a primit rugămintele și plângerile voastre. Ce vă folosesc dar' alipirea și credința voastră? Nu v'am spus noi totdeauna, că nu mai aveți să așteptați nimic nici dela „Împărat” și nici dela „Împăratul”? Acum v'ați convins voi înșiși-vă despre aceasta”.

În fața faptelor, petrecute la Viena, această blăstămată argumentație și arma adversarilor atât de des întrebuințată, e sfărmată. Pentru o „irredentă” ușile cancelariei cabinetului Maiestății Sale trebuiau să fie închise, dar' Românilor ele s'au deschis, și presa jidano-maghiară ori cu câte minciuni ar săi se umple lumea, și ori-câte frase întortochiate ar cuprinde așa numitele „desmințiri oficiale”, faptul nu se poate nega, că șeful cancelariei

cabinetului Maiestății Sale, omul de intimă încredere al Împăratului, a primit din mâinile conducătorului deputațiunii române Memorandumul Românilor.

Goana începe! Sub titlul „Proces disciplinar contra lui Rațiu” cetim în „Budapesti Hirap” dela 10 Iunie n. următoarele.

„Din Cluj primim următoarea telegramă dela corespondentul nostru. În cercurile advocațiale din Cluj s'a pornit o viață mișcare a carei scop este să disciplineze pe avocatul din Turda, Ioan Rațiu, conducătorul deputațiunii valache la Viena. Rațiu, ca advocat din Turda, aparține camerei advocațiale din Cluj, unde în contra lui se ridică acuzațiune disciplinară pentru călcarea alineatului B., art. 68 al regulamentului disciplinar advocațial. După părerea acuzatorilor, Rațiu, prin faptul, că s'a dus a se plânge cu deputațiunea la Viena, s'a făcut capabil de crima călcării integrității statului maghiar ear' prin faptul, că s'a dus la Împăratul, a călcat constituțiunea maghiară; prin ambele aceste păcate și a călcat jurământul de advocat. Aci s'a ținut cu privire la această chestiune o adunare populară, în care unanim s'a hotărât, ca printr-o petiție acoperită de numeroase iscălituri să ceară cercetare disciplinară contra trădătorului de patrie nedemn pentru a mai fi advocat.”

Fapta lui Iuda. Sub titlul „Diar român despre deputațiunea vieneză”, „Nemzet”, organ guvernamental și „Budapesti Hirap”, foie kossuth istă, publică ambele în numărul lor dela 10 Iunie n. următorul entrefilet: „Telegraful Român” din Sibiu condamnă energie pe ultra-românii care s'au dus cu memorandumul la Viena, și dîc, că fanfaronii, după ce au adus ceartă în partidul național, prin memorandumul lor s'au blamat pe ei înșiși, după cum au blamat și cauza română înaintea Coroanei, au făcut obiect de ris pe cei câteva sute țărani, pe care prin promisiuni false i-au ademenit, pentru a le servi ca decor la o demonstrațiune politică, pentru care însă n'au primit mandat nici dela partidul național, nici dela un singur Român. După ce descrie apoi fiascoul suferit în Viena al pelerinilor și împrietinirea lor cu antisemitii, constată, că comitetul partidului și-a călcat mandatul, pentru că conferența română nu li-a încredințat să facă demonstrație politică, pentru că memorandumul nu era adresat și în timp nepotrivit, pentru că s'au blamat pe sine și pe toți Români din stat fără scirea și greșeala acestora”.

Deputațiunea română la Viena.

(Raport special al „Tribunei”.)

(Urmare.)

Comersul studenților.

A doua întrunire festivă arangeată în onorul deputațiunii române a fost comersul arangeat de tinerimea academică română din Viena în sala dela cafeana nr. II. din Prater.

În fiecare an se arangează în Viena numeroase fest vități studențesci de felul acesta dar' putem dîc, că atât de imponentă, atât de strălucită ca a tinerilor noștri universitari rar s'a mai vădit.

Localitatea amintită este o sală spațioasă, care ușor cuprinde 600 de persoane. Și această sală a fost în înțelesul cel mai strict al cuvântului plină. La 4 rânduri de mese, traversate la un cap de masa onorațiilor, se așezau imbulziți membrii deputațiunii române, numeroase dame venite cu deputațiunea, colonia română din Viena, domni și doamne, studenți universitari de diferite naționalități, conducători mai multor reuniuni politice și industriale din Viena și numeroși publici invitat. La masa onorațiilor se așezau, afară de biuroul comitetului partidului nostru național, deputații Dr. C. Lueger, Schneider, Schlesinger, Sokol, Bianchini, Baumann, Gregorij; consilierii comunali Raascher, Fikeis, presidentul societății creștine-sociale Dr. Psenner etc. Corpul academic „Saxonia”, fondat și susținut mai ales de studenți sași din Transilvania, a venit în corpore cu chipurile și insigniile lor de couleur.

Presidiul comersului l'a ținut dl. Drd. Valeriu Telescu, asistat de dñii Codarcea, Turcan, Comșa și Grigorevici ca „contrapunct” toți 5 cu cordoane mari roșii-galbine-vinete. La orchestră cânta renumita capelă a lui Fahrbach.

După ce presidentul a deschis comersul și a anunțat oaspeții veniți, întreagă societatea a cântat vechiul cântec academic „Gaudamus igitur juvenes dum sumus”. După aceea presidentul dl. Telescu s'a sculat și a rostit următoarele cuvinte:

„Mă fac interpretul celor mai sincere simțăminte ale națiunii române și ale tuturor ce-

lor de față, când vă invit să ridicăm cel dintâiu pahar pentru gloriosul și iubitul nostru împărat, rege apostolic și mare principe Francisc Iosif I. și pentru Augusta dinastie. Să trăiască!”

După sgomotoase aclamațiuni, musica a intonat „Imnul împăresc”, care apoi a fost cântat în picioare de întreaga societate. Interesant este, că Românii cântau românește, Germanii nemțesce, și astfel și Croații, Sârbii, Slovaci etc., fiecare în limba sa. Și cu toate aceste armonia nu a fost conturbată și solemnitatea imnului nu a scăzut nici cătuși de puțin.

După ce s'a cântat „Deșteaptă-te Române”, condus și acompaniat la pian de eminentul cântăreț și conservatorist dl. Traian Mureșanu, presidentul a dat cuvântul dlui Dr. Ilie Gherghel, care a rostit următoarea cuvântare festivă în limba română:

„Onoraților delegați al poporului român din marele principat al Transilvaniei și părților învecinate din Ungaria.

„De sub Cibleș, de sub Bucegiu, din văile răcoritoare ale Crișurilor, din câmpiile mănoase ale Bănatului, V'am vădit venind rinduri, rinduri spre locul unde idealul de bunătare și de dreptate este intrupat în chipul mărețului nostru Împărat.

„Se miră mulți care prețuiesc aurul mai mult decât virtutea, de numărul cel mare al Românilor; dar' cei ce luptă pentru o cauză sfântă, nu se sfiesc de ea, ci ea este lumina soarelui, care împarte lumina tuturor deopotrivă. Tinerimea română din Viena ageră la tot ce atinge nația și Tronul salută din adâncul inimii cea mai mărească adunare a Românilor în capitala vechii împărății și nu le doresce acestora altceva, decât ca să le fie recunoscute drepturile după sângele vărsat pentru patrie.

Înainte cu cumpăt și cu tărie căci în voi ne recunoaștem originea și neamul. Primii din partea noastră încredințarea, că ne va rămâne neștearsă din memorie amintirea mărețelor zile din Viena.

Ear' dl. Drd. Hacman, primind cuvântul ca să țină discursul festiv în limba germană, a salutat într-o cuvântare mai lungă atât pe conducătorii deputațiunii, care, plini de cea mai nobilă abnegațiune, subordonează interesele lor serviciului poporului lor apăsător, precum și pe reprezentanții celorlalte naționalități, care au venit ca să și exprime simpatiile pentru programul susținut de deputație. „Nu cu masca”, a dîc el, „nu cu fața spoată, nu acceptăm de bunăcredință și cu vizirul deschis pășesc ei pe față, ear' această vrednică atitudine tot mai mult va cuceri interesul generației mai tinere pentru cauza reprezentată de dînșii. Această generație — a încheiat vorbitorul — „se uita plină de admirație la acești bărbați, care îi servesc de exemplu, și sperează, că inițiativa lor în cadrul credinței nestrămutate către dinastie și între marginile dreptului va deștepta pe încetul interesul obștei și va fi apreciată și aprobată de dînșii”.

După aceea au urmat într'un șir nesfârșit toasturile oaspeților străini și ale membrilor deputațiunii române. Mai întâiu a vorbit deputatul Schneider, care a bineventat din nou deputația și făcând aluzie la un articol din „Pester Lloyd”, care amenința cu „independența”, dacă deputația română va fi primită, și a încheiat toastul exclamând românește: „Trăiască Austria reunită!” Dr. Lueger a avut pentru „comilitonii” sei, care sunt în cazul de față țărani, măriștii, preoții și inteligenții tuturor națiunilor creștine, care luptă pentru drept și libertate și pentru prosperarea patriei comune. Deputatul croat Bianchini, într'un frumos discurs ținut în limba italiană a electrizat din nou pe toți cei prezenți pentru ideea conlucrării tuturor naționalităților apăsate. Dl. Dr. Lucaciu a avut în sănătatea oaspeților străini, în special a bunilor conducători din parlament de L. Csato a adus salutările „piscului Tânavelor” și „Cămpului libertății”, de unde dînsul a venit, etc. etc.

Dintre studenții naționalităților străine a vorbit dl. stud. med. Raoul cav. de Wolf, seniorul corpului academic „Saxonia”, care a terminat cu un „Salamander” pentru studenții români. În numele Croaților a vorbit apoi dl. Dr. Kretechet, proclamând într'un perfect discurs franțozesc solidaritatea Croaților cu Românii în lupta pentru libertate. Dl. Drd. Blacho a vorbit în numele Slovacilor, arătând în cuvinte mișcătoare suferințele acestora pentru singura vină, că sunt Slovaci, și nu voiesc să se maghiarizeze. Dl. Dimitrie Marici în numele Sârbilor a făcut o mediuoasă recapitulare a luptelor politice dela 1866 încoace, arătând, că Sârbii și Românii și celelalte naționalități au fost și sunt și trebuie să fie solidari în apărarea și elptarea drepturilor ce li se cuvin.

Dintre discursurile urmate mai amintim pe al dlui prof. V. Mangra din Arad, al dlui protopop Berinde din Seini, cu care s'a închis comersul etc. Cu deosebire bună impresie au făcut doi țărani români, moșul

Nicolae Herlea din Vinerea și Stefan Neamtu din Feldru. Cel dintâiu, om bătrân de o inteligență uimitoare, a comparat festivitatea cu o nuntă, dîcând, că mirele e Românul, care se cunună cu celelalte națiuni, ear' eumetri sunt conducătorii politici. Vorbitorul a avut în speranță, că Maiestatea Sa va fi nașul acestei căsătorii. Al doilea țeran, un vechiu grănițer român din regimentul Năsăudului, cu pieptu' plin de decorații câștigate pe câmpul de luptă, a arătat cât sânge au vărsat acești grănițeri pentru patrie și Tron, la câte lupte au participat pe toate câmpurile de luptă ale Europei, și a dîc, că poporul, care asemenea a făcut, trebuie să aștepte dreptatea cuvenită.

Afară de orchestră, care după toate toasturile a intonat câte o piesă, între care mai multe valsuri și putpouri-uri românești, ca parte musicală s'a mai cântat „Tricolorul” și o cântare studentescă germană „Hier sind wir versammelt zu löblichen Thun”. Sfirșitul comersului, în vederea regulamentului polițesc, a fost la oarele 2 noaptea, dar' altcum, după animația și însuflețirea generală, fără îndoială ar fi durat cel puțin până la răsăritul soarelui.

La acest loc nu putem suprima o constatare dureroasă. Deputați, public și studenți de toate naționalitățile din monarhie, afară de Maghiari, Poloni și Jidani se înțelege, au luat parte la această festivitate și s'au însuflețit pentru ideea conlucrării comune a tuturor pentru fericirea proprie și fericirea patriei. La acest suspect *trifolium nobilifolium* s'au alăturat și deputații fraților noștri bucovineni. Nici unul dintre ei nu a participat la comersul tinerimii noastre academice. Ei bine, aceasta nu o înțelegem.

Am mai putut înțelege până la un punct, că nu au luat parte la primirea festivă a deputației din partea Vienezilor și peste tot cu nimic nu au voit să spriginească acțiunea Românilor din Transilvania și Ungaria, ca buni guvernamentali ce sunt. Căci veți dragă Doamne, de frica supărării lui Szapary s'ar fi putut supăra Taaffe, de frica lui Taaffe s'ar fi putut supăra Hohenwart și de frica lui Hohenwart și deputații bucovineni au trebuit să și nege sângele și frații. Aceasta o mai putem înțelege până la un loc, dar' ca negațiunea să meargă până la evitarea comersului tinerimii noastre academice, aceasta totuși ni se pare prea —! De altă parte cu satisfacție recunoaștem, că numai deputații bucovineni au făcut așa, dar' poporul român din Bucovina nici decât nu l'a imitat. Tinerimea academică bucovineană a luat parte mare la primirea deputației și la arangierea comersului (dñii amintii Hacman, Zureau și Grigorevici d. p. sunt bucovineni), ear' din Bucovina au sosit mai multe telegramme de felicitare. (Va urma.)

CONGRESUL LIGEI.

(Raport special al „Tribunei”.)

București, 26 Maiu 1892.

... Și lumea se adunase în sala splendidului Ateneu, în ziua Rosaliilor, pe un zăduf de căldură. Erau profesori, publiciști, juriști și bărbați cu trecere și de valoare din București, precum și oameni veniți din cele mai departate colțuri ale Țării-Românești, delegații secțiunilor Ligei. Alergaseră cu toții ca să dea tuturor dovadă, cu cât foc este Liga înbrățișată de toată suflarea românească; veniseră toți să ne spună de rostul ce l'au avut și să ne mărturisească ce puternică mișcare agită aci întreg pământul locuit de Români și toți, toți erau stăpâniți de gândul și de dorul, ca Liga să se fie pusă pe o temelie și largă și trainică.

Ear' bătrânul rector al universității și președintele Ligei dl. Al. Orăscu în furtunoase aplauze se urcă la tribună și par'că intineria cetind discursul de deschidere.

„Lucrările noastre”, dîcea încărungitul rector, „noi le facem la lumina zilei. Noi nu conspirăm, nici avem intențiuni ascunse. Dorințele noastre de a întinde cultura în toate stratele societății românești sunt legitime, căci civilizația nu se măsură după intensitatea luminii la centru, ci după rațele ce ea răspândește în depărtare. Vom lucra dar' în acest sens și vom lucra cu bărbăție, pentru ca să ne apropiem de idealul, de care inimicii românismului se sârbulesc”.

Cu glas domol președintele a vestit lumii firea intimă și scopul Ligei, a mărturisit tendințele ei și a arătat, care îi este idealul. Căci ce l'a audiat, au isbucnit în prelungite aplauze, ear' cei ce îl înțeleg, cei ce s'au pătruns de mărețul scop al Ligei, vor tresări de bucurie și își vor dîc, că aceste cuvinte sunt cimentul, de care se vor sfărma toate armele perfide și meschine ale vrășmașilor Ligei, căci „noi nu amestecăm politica în lucrarea noastră”.

Sfântă este lucrarea noastră, sfânt este scopul nostru și cuvintele grăite de cuminția bătrânei vor fi pururea cheiașia curatelor noastre intențiuni, pavăza calumniiilor ce ni se

Aor asviri cu ciușii
sului nostru.

Însuflețite ur
gresului au fost cea
ternică dovadă, că eu
exprimat numai vede
singur om, ci că ele
al întregii suflări româ
Ligei și dornice de a
întru ajungerea lui.

Conform progr
raportul secretarului.

În liniștea sălii, c
spune, că secretarul L
din cauze binecuvântat
fel a luat asupra și ce
glas adînc, une-ori tre
alte-ori grav, după-cum
cette, dl Gr. T. Brăt
tot mersul Ligei.

Raportul lucrat cu
bine începe cu zemisirea
datorită entuziasmului c
versitare. Însă dacă vie
mai din vremea când s'a
gul lumii memoriul studenților
dacă ea funcționează numai
trecut, urdîrea ei n'avem s'o
timp, căci atunci ar trebu
tării și revoluția anului 48
pendența și regatul; ur
este de când în poporul rom
idee de naționalitate și de că
naționalitate l'a frământat, l'a
avântat spre fapte mărețe.
spune în raport, căci princip
tate ni-a dat armele hotărîto
tru existența noastră, el a
de patrie națională, el a să
tre mândria de rasă și el
entuziasmul și credința în is

„Când a fost entu
dînță, a fost și ideal, a fo
Și cu aceste trece la

Liga are 24 de secți
și 3 în străinătate (Paris,
Toate la un loc numără
membri, și toate desvolă o

Însă nu în aceasta es
căpetenie a Ligei, căci sec
în toate orașele unde sînt
ori-ce Român este și va
frumos rol al activității
răsunet ce mișcare ei l'
Europă; este simpatia, c
fost ascultat, este căldura
ei au fost aprobate, este
le-a primit dela toate popoa
este zdrobirea pentru vecinic
care Ungurii atîta amar de v
prezentându-ne în fața Europ
por nevrednic de a trăi în b

Aceasta este cea mai u
Ligei, aceasta este cea mai
a servit. Demascați în fa
guri, a căror armă a fost m
nia, intriga și perfidia, aci
tribunalul lumii, căci Liga
vedit cine sînt ei și cine sînt
a mărturisit cu tăria adevărul
și ce vrem noi.

Și nimeni nu se mai înd
partea cui va fi isbînda.

În aceasta consistă mai
Ligei și în ajutoarele culturale
în neobosită stăruință ca să se
mai curînd și cât mai multe se
se trezească și să alimenteze en
tru sfîntul ei scop și neconten
și să caute cele mai salutare m

Și puternic ajutat a fost
țuniele din țeară și de cele din
Mai virtos aceste din urmă, al
denți, glăsuesc raportul, au fă
vicii Ligei.

Numărul membrilor lor n
nici bani mulți n'au, dar' au
caldă și entuziasm învâpăiat
causă.

Arătînd în detaliu înfrînt
țuni, progresul făcut de ele, mijloac
au luptat și greutățile ce trebuiesc
raportul face amintirea unei lucr
din mișcarea începută și impus
conservare națională. Căci mem
ților români din Austria, ce în
dat la ivaală, nu l' cerea răspuns
unguri, care au făcut fiasco, c
adevărul, îl cerea datoria și l'
resul național.

Amintind, că viitorul de m
3 milioane de Români din Austri
țimea chemării lui. Raportul citea
iul lui că prietenia între Români și
dorim, din tot sufletul am dori-o, da
nie între asuprit și asupritori, între
într-o stăpîni nu s'a vădit și nu se
„Împăcarea, comunitatea de se
tenie chiar, între 2 națiuni, cum s
ghiar și Românii, nu se pot închip
pe o singură temelie și largă trainic
aceasta se numește: libertate
țională”.

Și fiindcă libertatea națională a fraților de dincolo este asuprită și glasul lor înădușit; fiindcă pactica lor dezvoltare națională culturală este strivită, este ucisă pe toate căile se nu fie arteră în organismul Ligei care se nu bată, se nu se aprindă, se nu se entuziasmeze pentru idealul ei. Tăria noastră este libertatea și cultura națională, și câtă vreme putem aduce la trezire mândria națională, forțele rezistențelor noastre sunt de nebiruit lupta noastră încoronată cu izbândă.

Îmbărbătând în chipul acesta secțiunile din țară și străinătate, raportul le pune la inimă entuziasmul și credința. Ne vom adresa popoarelor — încheie raportul — și putem fi siguri de simpatia lor, dacă și noi ne vom arăta la înălțimea cauzei pe care o apărăm.

Este de prisos să mai spunem cum a fost ascultat și de ce aplause însoțit acest raport citit cu atâtă căldură de dl Gr. T. Brătianu, care mai apoi a deschis din un vraf de telegrame de aderență trimise din München, Berlin, Brăila, Fetești etc. Și pe când lumea mulțumită și entuziasmată era să plece dl I. Romanescu, face propunerea ca congresul să adereze și să îmbărbăteze în lupta leală și energică pe românii care au bătut drumul Vienei. Toți năvăliră în giurul lui, ear' el rece la minte și cald la inimă își urma vorba pătruns de ce avea să dică. Cu un potop de aplause propunerea însușită primită a făcut ca entuziasmul să crească și oamenii să se depărteze și mai îmbărbătați și mai oțeliți în lupta sfinte noastre cauze.

(Va urma.)

La

Abonament lunar

pentru Iunie st. v.

— cu prețurile din capul foii —

invită

Administrațiunea dăruului „TRIBUNA“.

CRONICĂ

M. S. Monarchul, după scrierile foilor din Budapesta, a plecat ieri de acolo la Viena, unde va ajunge azi.

Incompatibilitate. Conform articolului I. al legii dela 1875, aceia dintre deputații maghiari, pe diurnele căror s'a cerut confiscare în virtutea unui act judecătoresc și nu se plătesc în trei luni de zile, sunt trimiși cu afacerea lor la comisiunea de incompatibilitate. Pécchy, fostul president, n'a prea dat însă curs acestei dispozițiuni a legii. Actualul president Bánffy ivindu-se asemenea casuri, a trimis cauza a 7 deputați la acea comisiune. Și din aceasta se poate vedea ce „buni plătitori” sunt „părinții patriei”: nu plătesc datoriile nici chiar când sunt amenințați și-și peară mandatele, ori că fac atea datorii, încât nu au de unde să le mai plătească. În ori-ce cas, oameni slabi.

„Neastâmpăr valach.” Sub acest titlu „Magyar Hirlap” dela 10 Iunie n. aduce injurii domnului Dr. Teodor Mihali din Dej, care azi e săptămână a convocat pe alegătorii români și li-a dat seamă despre misiunea deputațiunii române la Viena.

Îndrăzneala maghiară. Cât de îndrăzneț, ca să nu dicem obraznic, devin Maghiarii, dacă cineva se încovoiază în fața lor, se poate vedea foarte bine și din atitudinea foilor aradane. Astfel mai dălele trecute „Arad és Vidéke” cerea să-și iee funcția de referent școlar dela dl Dr. George Popa, pe cuvânt că ar fi „daco-român”. Ear' azi primim altă foie aradană, „Alföld”, care se supără rău, că Românii aradani nu au iubit cu același șgomet ca Maghiarii și pentru-că în biserică dl Hamsea a ținut predică în limba — română, care n'ar fi „limba Țării-Unguresci”. Atăta ar mai trebui, ca cei dela episcopia din Arad să asculte chiar și acest temerar sfat maghiar: să predice în biserică ungurească!

Necrolog. Primul următor al anului funebrel: Subscriși cu inima înfrântă de durere aduc la cunoștință tuturor conșanțenilor, amicilor și cunoșcitorilor trista știre despre încetarea din viață a neuitatului soț, respective tată, moș și frate **Nicolae Joandrea**, econom, care în etate de 70 ani după un morbo greu, provădut cu sfințele taine, și-a dat nobilul suu suflet Joi în 28 Maiu (9 Iunie) la 11 oare a. m. în mâinile Creatorului. Rămășițele pământești ale adormitului în Domnul se vor înmormânta Sâmbătă în 30 Maiu (11 Iunie) la 4 oare d. a. în cimiterul gr-or. din suburbiul inferior (Poarta-Turnului). Sibiui, 29 Maiu (10 Iunie) 1892. Fie-i țărână ușoară și memoria binecuvântată! Stana Joandrea născ. Morar, ca soție. Ioan Joandrea, Petru Joandrea, Nicolae Joandrea, Iosif Joandrea, Maria Precup, ca fiu. Ioan Precup ca ginere. Eva Joandrea născ. Mohan, Elena Joandrea născ. Bendroean, Elisaveta Joandrea născ. Nicolau, Maria Joandrea născ. Mocean ca surori. Strada 3 stejari Nr. 1 îngă gară).

Maghiari arestați la Viena. Foile „patriotice” sunt foarte supărate pe poliția din Viena, care a arestat pe Praterstrasse mai mulți studenți universitari maghiari. Ei fuseseră la un banchet iubilare, de unde se întorceau „cu voe bună”, strigând „se trăiască Regele”. Poliția a condamnat și la câte 5 fl. amendă pe infocații „patrioți”.

Plecarea regelui României. Cetim în „Timpul” ce ne sosese azi: Ca completare a informațiunilor date până acum suntem în pozițiune a anunța, că M. S. regele va părăsi capitala mâine seară. Suveranul nostru va merge mai întâiu la Sigmaringen pentru a visita pe principele Leopold, fratele Maiestății Sale; în urmă va visita pe principesa Maria.

Litere—arte—științe Sub acest titlu „Timpul” scrie: La Milano a apărut un elegant volum cartonat în alb și intitulat: „Poezie di una Regina, Carmen Sylva, prima versiore dal tedesco”. (Poeziile unei regine, Carmen Sylva, prima traducere din limba germană.) Volumul cuprinde următoarele bucăți din vragele autoare: „Răpaușul meu”, „Mama și copilul”, „Întelepciunea lumii”, „Cântec de la mare”. Acest volum este tipărit cu atâtă artă și îngrijire, încât M. S. regina a permis editorului tipograf să-l onoreze cu portretul Suu, precum și cu o scrisoare adresată traducătoarei doamna G. R. di S. și care cuprinde următoarele cuvinte: „Primii cele mai efectuoase mulțumiri pentru frumoasa d-voastră lucrare așa de conștiințioasă, în care se vede curajul ce ați avut de a trece peste grelele dificultăți ale unei traducțiuni. Cu aceasta ați dovedit, că sunteți o adevărată poetă”.

Țarul și România. „Kölnische Zeitung”, vorbind despre logodna prințului Ferdinand al României, dică, că Țarul Rusiei s'ar fi împotrivit mult ca această logodnă să se facă. Din această cauză au intervenit mereu amănările. Țarul e foarte rece față cu curtea română și într-o zi s'ar fi pronunțat vorbind de regele Carol: „Acel principe din statele balcanice, cu care popoarele mele nu au nici o legătură”. „Kölnische Zeitung” face observația, că cu această alianță vor înceta și agitațiunile rusesci pe pământul Țării-Românești.

Panslavistii. Sub acest titlu „Românul” scrie: În privința acestor agitatori plățiți din banii Rusiei aflăm, că Dumineca trecută, comitetul de acțiune al propagandei în Bulgaria a ținut o sedință în Petersburg, la care au luat parte un număr de oficiali bulgari, actualmente în serviciul Rusiei. Sedința a fost foarte furtunoasă. Capitanul Kozarov și Rizov acuzau pe Drăgan Zankoff și pe soacra acestuia Lutzkanoff, că ar fi dosit multe fonduri. La urmă s'a luat în considerație propunerea lui Priliani, președintele societății de binefacere din Odesa, de a se înceta momentan cu propaganda prin fapt, în urma lipsei totale de fonduri.

O procedură de vindecare probată. Persoane cu mistuire stricată, care suferă de poftă de mâncare, sgârșiri de stomac, obstipațiune, își vor recăștiga sănătatea în scurt timp prin întrebuițarea prașurilor Seidlitz de „Moll”. Prețul unei stăule 1 florin. Se expediază zilnic pe lângă rambursă postală prin farmacistul A. Moll, furnizator de Curte c. și r. Viena Tuchlauben 9. În farmaciile din provincie se se ceară expres preparate ale lui Moll cu marca de scutire și subscrierea lui.

VARIEȚĂȚI.

(În giurul lumii.) La 7 Martie a. c. s'a trimis din Mondra la Hong-Kong (China) o carte postală, care a ajuns la destinație în ziua de 16 Aprilie. După trei oare dela primire, acela căruia îi era adresată scrisoarea a răspuns trimițând înapoi pe o corabie a companiei „Peninsular and Oriental” o altă carte, care a ajuns la 18 Maiu. Prin urmare acea carte postală, pe care era scris totodată și răspunsul, a făcut înconjurul lumii în 71 de zile. Aceasta e cea mai repede călătorie ce s'a putut face până acum.

(Cea mai veche umbrelă.) Alcuin, abatele de Tours, a trimis în anul 802 d. Cr. ca dar episcopului Arno de Salzburg o umbrelă cu cuvintele:

Am trimis bunătații tale un cort, care se păzească venerabilul tău cap de ploii (cuvintele erau scrise latinesce). De sigur, că umbrela trebuia să fie pe vremea aceea ceva nou, ceva deosebit și rar, căci altcum ce înțeles ar fi avut trimiterea ei din Tours (Francia) în Salzburg (Austria), o distanță de peste 150 mile.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”

Budapesta, 11 Iunie n. Foaia oficială publică deciziunea Preaînaltă, prin care se condece Budapestei, ca de aci încolo să poarte numele de „Capitala și residența Budapesta”.

Bibliografie.

A apărut: „Valea vieții”, de Ar. Densușianu. Iași, 1892. Tipografia-Națională. Strada Alexandri.

În editura „Librăriei școalelor” C. Sfetea din București a apărut:

NOTE și SCHIȚE, de I. L. Caragiale, și se află de vânzare la toate librăriile. În Sibiui se găsește la librăria W. Kraft.

Volumul al V-lea din „Istoria Românilor în Dacia-Traiană”, de A. D. Xenopol, profesor la universitatea din Iași, a eșit de sub tipar și se află de vânzare în București la librăriile Socec, Haimann și Alcalay. Cuprinde în 770 de pagini istoria epocii fanariote 1711—1821, fiind lucrată cu aceeași îngrijire ca și volumurile apărute mai înainte, pretutindenea pe baze documentale reproduse sau indirecte mai bine de 1500 de note.

A fost editat și o lucrare a parte sub titlul „Epoca Fanariotilor” fără legătură cu celelalte volume, așa că poate fi procurat și a parte.

A apărut:

Volumul VII din Acte și documente relative la istoria renascerii României, publicate de Ghenadie Petrescu, episcop de Argeș, Dimitrie A. Sturdza și Dimitrie C Sturdza.

Prețul 15 lei. De vânzare la tipografia Carol Göbl, București (Str. Doamnei 14).

În acest volum de 1414 pagini se cuprind 374 documente, care lămuresc atât întreaga mișcare interioară pentru unire în întreg anul 1858, cât și mai ales puterica activitate diplomatică, care s'a desfășurat în acel an de către reprezentanții și guvernele puterilor asupra cestiunii unirii principatelor.

Se vinde dimpreună cu volumele II, III, IV și V.

A apărut:

Tratat despre expropriațiune pentru cauza de utilitate publică. Explicațiunea teoretică și practică a legii din anul 1864, adnotată cu jurisprudența înaltei curți de casațiune, urmată de un apendice, conținând legea de expropriație și formularele actelor cerute de această lege. De G. Th. Avianu, avocat al căilor ferate române. București, 1891.

A apărut de sub presă și e pus spre vânzare la „librărie școalelor” C. Sfetea din București:

Povățitorul spre întrebuițarea tabelor de părete pentru scris și citit, publicate de minist. cultelor și instrucțiunii publice, precum și pentru tractarea Abecedarului român de V. Gr. Borgovan, directorul școalei de aplicație pe lângă școala normală de instituitori din București. Prețul lei 1.50.

A apărut:

Statistica judiciară din România pe anul 1886. București 1891.

Căldorarul zilei.

31 Maiu (12 Iunie) 1892.

Iulian: Ieremia.

Gregorian: Basilides

Soarele: răsare 4.2, apune 7.57.

Buletin meteorologic.

Sibiui, 11 Iunie n. 7 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 754.6)		Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
Observată	Diferența din proiecție			
720.0	-3.4	+15.3	+21.3+12.8	NV

Din țeară 9 Iunie n. 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	Albă
Budapesta	760	+15.0	NO	1
Sătmar	761	+14.2	SO	1
Cluj	759	+10.6	V	2
Orjova	760	+16.4	V	1
Arad	761	+14.5	O	3
Panciova	759	+14.2	S	2

Sosiți în Sibiui.

La 11 Iunie n.

Hotel „Neurhrer”. Koller, inginer, din Budapesta. Oehne, colonel, din Viena. Theil, comerciant, din Mediaș.

Hotel „Meltzer”. Bierman, din Neoplanta. Lichte, din Jaroslau, Stegman, din Rathever, comercianți Jrtel, din Lipova. Dörner, din Lipova. Debrencezy, din Borosineu. Fischer, din Arad.

Hotel „Habermann”. Szvoboda, Himler, din Viena

Economie.

Recolta în Ungaria. Lui „Pester Lloyd” i-se scrie din Raab, că în comitatul acela sămănăturile de iarnă s'au dezvoltat în timpul din urmă bine; pe alocurea însă sămănătura de grâu mai deasă s'a culcat în urma multelor ploii, pe ici-colea se observă încă și pete de rugină. Săcara, care pe la începutul primăverii a stat rău, acum pe locurile mai ridicate — deși e cam rară, stă mediocru; spiurile sunt pline frumoase, negura a stricat pe alocurea. Cerealele vâratice, anume orzul, pe ici-colea e defectuos, în general însă mulțumitor, mai ales cel sămănat târziu. Ovăsul în general e mediocru. Cartofii și porumbul se desvolaltă frumos, deasemenea livezile. Săpatul e împedecat din cauza multelor ploii. — Numitului țiar i-se raportează în același timp din Alba-Regală, că prin multe părți grăul s'a culcat; 10 procente a aceluia sunt culcate la pământ, ba pe alocurea până la 50 procente, restul se înfătează. De altfel grăul are spice frumoase. Săcara a suferit din cauza negurei și numai un timp foarte bun poate ajuta celor două specii principale de cereale. Orzul și ovăsul stau foarte bine, deasemenea porumbul și cartofii.

Exportul de oi în Francia. După cum se anunță din Paris, în luna lui Maiu a. c. s'au importat din Austro-Ungaria 20.884 oi vii în Paris.

Din Rusia. Se scrie din Moscova, că prin ucasul împărătesc dela 12 Maiu a urmat retragerea opririi exportului pentru porumb, care acum se poate exporta atât pe apă, cât și peste granița de Vest a imperiului, deasemenea pentru proviziunile de ovăș aflătoare în deposit în Arhangelsk, Reval, Riga și Libau. La aceste „Westnik Finansoff”, organul oficios al ministerului de finance rusesc, adăunge observarea, că alimentarea poporului e asigurată până la secerișul viitor. Cum va reuși acela nu se poate spune încă hotărât, dar la tot cazul această împregiurare nu poate împedea a se permite exportul parțial al acestor specii de cereale, care nu se mai folosesc în interiorul monarhiei. O urcare a prețurilor pentru ovăș în interiorul imperiului, exportându-se acele proviziuni, la care interiorul nu mai reflectează, nu e de așteptat, și ce privește porumbul, șiuturile bătute de fână, precum și vinărsările s'ar fi provădut în deajuns cu această specie, așa că în urma recoltei abundante din anul trecut în Basarabia și Caucaș, se află mari proviziuni și de porumb.

Expoziție. În „Royal Agricultural” din Londra se va ține în timpul dela 28 Iunie până în 8 Iulie a. c. o expoziție internațională și un târg universal pentru mașini, întocmire, recușite, materiale și produse, care se întrebuițează sau se vând în industria molară și alte ramure de industrie înrudite cu aceasta. Cei care se interesează de această expoziție, pot vedea prospectul respectiv în biurul camerei comerciale din Brașov.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 27 Maiu v. 1892.

C. G. Haracopo lui A. Kirschen, grâu 2130 hect., 10.30 lei. A. Embericos lui A. Kirschen, grâu 9000 hect., 10.85 lei. Gard. & Marcheto lui A. Kirschen, grâu 3000 hect., 10.90 lei. L. Dreifus & Co. lui P. Kirschen, grâu b. 7000 hect., 10.70 lei. U. I. Negroponte lui G. Nicolopulo, grâu 3000 hect., 11.50 lei. C. G. Haracopo lui Peiranu fils & Co., grâu 3770 hect., 11.35 lei. P. Sarlos lui Christoforato fr., grâu 2160 hect., 10.40 lei. Gard. & Marcheto lui I. Milas & fu, grâu 610 hect., 10.40 lei. U. I. Negroponte lui M. Schmierer, porumb 6300 hect., 8.25 lei. Jakobsohn & Sol. lui M. Schmierer, porumb 300 hect., 7.80 lei. Jakobsohn & Sol. lui M. Schmierer, porumb 500 hect., 8.30 lei. A. Embericos lui L. Mendl & Co., porumb 2300 hect., 8.85 lei. V. P. Sasu lui L. Mendl & Co., porumb 950 hect., 7.80 lei. Vasilotu lui M. Schmierer, porumb 5 vag. 10.28 lei. Bach lui M. Schmierer, porumb 1320 hect., 8.25 lei. Bach lui I. Milas & fu, grâu 1400 hect., 8.80 lei. M. Wechsler lui M. Wolf, porumb 1000 hect., 8.17¹/₂ lei. Th. Dimitriadi lui F. Carnevali, porumb 4800 hect., 8.05 lei. Galano & Luludi lui F. Carnevali, grâu 3600 hect., 12.30 lei. U. I. Negroponte lui I. Milas & fu, grâu 3515 hect., 11.35 lei. U. I. Negroponte lui A. Zerman, grâu 1900 hect., 11.50 lei. V. P. Sasu lui M. Schmierer, porumb 1300 hect., 8.15 lei. V. P. Sasu lui Peiranu fils & Co., porumb 1800 hect., 8.05 lei. C. G. Haracopo lui Peiranu fils & Co., porumb 4700 hect., 8.22¹/₂ lei.

Cerealele sosite.

Pe apă: grâu 59.060 hect., săcără — hect., porumb 47.140 hect., orz — hect., rap. sâlb. — hect., meu — hect.

Pe uscat: grâu 5710 hect., săcără — hect., porumb 18.350 hect., orz — hect., rap. sâlb. — hect., meu — hect.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 9 Iunie n. 1892.

Mărfurile	Cantitatea pe sac.	Prețul per 100 chilogr.		Cantitatea pe sac.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până		dela	până
Grâu						
Băncănească vechiu	74	—	—	75	8.60	8.80
Grâu dela Tisa	74	—	—	75	8.60	8.80
Grâu „Pasta”	74	—	—	75	8.50	8.70
Grâu dela Alba-Reg.	74	—	—	75	8.60	8.80
Grâu „Bacica”	74	—	—	75	8.60	8.80
Grâu ung. de Nord	74	—	—	75	—	—
Sămințe, vechi ori noue						
Săcără						
Oz						
Nutreț de vîna	60—62	—	—	61—62	5.40	5.60
Ovăș	64—66	—	—	65—66	—	—
Cucuruz (porumb)	75—41	—	—	76—41	5.45	5.75
Meiu	75	—	—	76	5. —	5.05
Hrîșcă	73	—	—	74	5.35	5.65
Grâu						
Cucuruz						
Ovăș						
de primă. de toam. Maiu-Jun.	8.21	—	—	8.23	—	—
de primă. de toam. Iulie-Aug.	4.94	—	—	4.96	—	—
de primă. de toam. Maiu-Jun.	5.02	—	—	5.04	—	—
de primă. de toam. Iulie-Aug.	5.44	—	—	5.46	—	—
de primă. de toam. Maiu-Jun.	5.45	—	—	5.47	—	—
Produsele agricole						
Sem. de trif.						
Lucernă ungurească	32—	—	—	36—	—	—
roșie	45—	—	—	55—	—	—
rafinat	36—	—	—	37—	—	—
Unas. de porc.	51—	—	—	51.50	—	—
dela țeară	—	—	—	—	—	—
Slănină						
svântată	50—	—	—	51—	—	—
sfințată	36—	—	—	36—	—	—
Său	12—	—	—	12.50	—	—
Prune						
Lictar	22—	—	—	23—	—	—
slavon, nou	—	—	—	—	—	—
băncănească	—	—	—	—	—	—
brută	—	—	—	—	—	—
galbînă străcurată	39.50	—	—	40—	—	—
de Rosenau	140.	—	—	141.	—	—
Spirt	17—	—	—	17.50	—	—
brut	20—	—	—	20.50	—	—
Drojdii de spirt	—	—	—	—	—	—

Cursul pieței din Sibiui.

Din 11 Iunie n. 1892

Hărțile-monete române	Cump.	9.48	vînd.	9.48
Lire turcești	—	10.60	—	10.65
Imperiali	—	9.60	—	9.65
Ruble rusesci	—	1.25	—	1.26

Bursa de Budapesta.

Din 9 Iunie n. 1892

Renta de aur ung.	6 ¹ / ₂ %	—	—
„ „ „ „	4 ¹ / ₂ %	110.40	—
„ „ hărție	5 ¹ / ₂ %	100.85	—
Imprumutul căilor ferate ung.		119.50	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de	Ost ung.	117.50	—
(1-a emisiune).			
Amortisarea datoriei căilor ferate de	Ost ung.	100.05	—
(2-a emisiune).			
Bonuri rurale ung.		94.50	—
„ „ croato-slavone		94.50	—
Obligațiunile desp. regalilor		99.75	—
Imprumut cu premiu ung.		142.60	—
Loturi pentru regularea Tisei și Seghedin		135.60	—
Renta de hărțile austriece		95.25	—
„ de argint austriac		95.25	—
„ de aur austriac		112.75	—
Loturile austriece din 1860.		153.50	—
Acțiunile băncii austro-ungare		995	—
„ „ de credit ung.		361.95	—
„ „			

